

2. Ali je treba člen 45 PDEU razlagati tako, da neposredno učinkuje tudi med zasebnimi strankami v položaju, kot je obravnavani, kar bi pomenilo, da morajo zasebni upniki sprejeti zmanjšanje zneskov, ki jim jih dolguje dolžnik, ki se je preselil v drugo državo, ali izgubo teh zneskov v celoti?

(¹) Sodba Sodišča z dne 8. novembra 2012, ECLI:EU:C:2012:704.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein oikeus (Finska) 22. decembra 2017 –
Vantaan kaupunki/Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy**

(Zadeva C-724/17)

(2018/C 083/21)

Jezik postopka: *finščina*

Predložitevno sodišče

Korkein oikeus

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Vantaan kaupunki

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Skanska Industrial Solutions Oy, NCC Industry Oy, Asphaltmix Oy

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se odgovor na vprašanje, kdo je odškodninsko odgovoren za škodo, nastalo zaradi ravnanja, ki krši člen 101 PDEU, določi z neposredno uporabo tega člena ali na podlagi nacionalnih predpisov?
2. Če se odškodninsko odgovorne osebe določijo neposredno na podlagi člena 101 PDEU: Ali so odškodninsko odgovorni tisti, ki so zajeti s pojmom „podjetje“ iz te določbe? Ali se za določitev odškodninsko odgovornih oseb uporabljajo ista načela, kot jih je Sodišče uporabilo na področju glob za določitev odgovornih oseb v takih zadevah in v skladu s katerimi lahko odgovornost temelji zlasti na pripadnosti isti gospodarski celoti ali na gospodarski kontinuiteti?
3. Če se odškodninsko odgovorne osebe določijo na podlagi nacionalnih predpisov držav članic: Ali nacionalna ureditev, v skladu s katero družba, ki, potem ko je pridobila vse delnice družbe, udeležene v kartelu, ki krši člen 101 PDEU, zadevno družbo likvidira in nadaljuje njeno poslovno dejavnost, ni odgovorna za povrnitev škode, ki jo je z ravnanjem, ki omejuje konkurenco, povzročila likvidirana družba, čeprav bi bilo pridobiti odškodnino od družbe, ki je bila likvidirana, praktično nemogoče ali čezmerno oteženo, krši zahtevo po učinkovitosti iz prava Unije? Ali zahteva po učinkovitosti nasprotuje razlagi nacionalnega prava države članice, v skladu s katero se kot pogoj za odgovornost zahteva, da je preoblikovanje podjetja opisane vrste nezakonito ali izvedeno umetno z namenom izogibanja obveznosti povrnitve škode, nastale zaradi kršitve pravil o konkurenci, ali je kako drugače nepošteno, ali pa vsaj, da je družba ob izvajanju preoblikovanja podjetja vedela ali bi morala vedeti za kršitev pravil o konkurenci?

Tožba, vložena 22. decembra 2017 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-729/17)

(2018/C 083/22)

Jezik postopka: *grščina*

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: E. Tserepa-Lacombe, H. Støvlbæk)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlog tožče stranke

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Grčija s tem, da je pravno obliko izobraževalnih ustanov za mediatorje omejila na nepridobitne družbe, ki morajo biti v skladu z zakonom št. 3898/2010 in predsedniškim odlokom št. 123/2011 sestavljene iz odvetniške zbornice in najmanj ene gospodarske zbornice v Grčiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 49 PDEU in člena 15(2)(b) in (c) ter (3) Direktive 2006/123/ES ⁽¹⁾;
- ugotovi, da Grčija s tem, da je za postopek priznavanja akademskih kvalifikacij določila pogoje, s katerimi so naložene dodatne zahteve glede vsebine spričeval in s katerimi so naloženi izravnalni ukrepi, brez predhodne presoje bistvenih razlik, in s tem, da je ohranila v veljavi diskriminatorne zakonske določbe, ki od prosilcev za akreditacijo kvalifikacije mediatorja z nazivom, ki so ga pridobili v tujini oziroma pri akreditiranih izobraževalnih ustanovah s tujim poreklom po udeležitvi izobraževanja v Grčiji, zahtevajo predhodno sodelovanje v vsaj treh postopkih mediacije, ni izpolnila obveznosti iz člena 49 PDEU in iz členov 13, 14 in 50(1) ter Priloge VII k Direktivi 2205/36/ES ⁽²⁾;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Kršitev pravice do svobodnega ustanavljanja, ki je zagotovljena s členom 49 PDEU in s členom 15(2)(b) in (c) Direktive 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu.

Člen 5(1) zakona 3898/2010 in ustrezeni predsedniški odlok št. 123/2011 določata, da mora imeti družba za izobraževanje mediatorjev izključno pravno obliko nepridobitne družbe, ki jo sestavljata vsaj ena odvetniška zbornica in ena od gospodarskih zbornih v Grčiji, ter da lahko deluje po pridobitvi dovoljenja, ki ga izda organ z člena 7 tega zakona.

Te omejitve veljajo tako za subjekte, ki se želijo prvič ustanoviti v Grčiji, kot za subjekte, ki se želijo ustanoviti sekundarno v obliki hčerinske družbe.

Nobeni fizični ali pravni osebi, ki ni odvetniška ali gospodarska zbornica, ni dovoljeno, da ustanovi izobraževalno ustanovo za mediatorje, ki lahko na podlagi tega izobraževanja opravljajo izpit za priznavanje kvalifikacije mediatorja v Grčiji brez sporazuma z odvetniško zbornico in gospodarsko zbornico v državi.

Poleg tega nobena ustanova, ki trenutno nima pravne oblike nepridobitne družbe, v bistvu nima možnosti, da bi kandidatom za mediatorje v zameno za predhodno plačilo vpisnin nudila izobraževanje, na podlagi katerega bi lahko ti opravljali izpit za priznavanje kvalifikacije mediatorja v Grčiji.

Nazadnje, vsaka izobraževalna ustanova iz druge države članice, ki želi opravljati obravnavano storitev v zameno za vpisnine, ki jih plačajo študenti, vpisani v program izobraževanja za mediatorje, je v bistvu izključena iz vstopa na grški trg in iz sekundarnega ustanavljanja v obliki hčerinske družbe, če trenutno nima pravne oblike nepridobitne družbe in če njena izbira hčerinske družbe ni omejena na nepridobitne družbe.

Komisija meni, da zgoraj navedene določbe pomenijo omejitev pravice do ustanavljanja na notranjem trgu, kot je določena v členu 49 PDEU in členu 15(2)(b) in (c) Direktive 2006/123/ES.

Ta omejitev ne spada v okvir izjeme iz člena 51(1) PDEU, ker opravljanje storitev izobraževanja mediatorjev ni dejavnost, ki bi bila povezana z državo, z izvajanjem državne oblasti in zlasti „sodnim sistemom“. Poleg tega ni utemeljena na podlagi interesa varstva kakovosti storitev, ki nikakor ni neposredno povezano z omejitvijo pravne oblike izobraževalnih ustanov in z lastništvom družbenega kapitala.

2. Kršitev Direktive 2005/36/ES in člena 49 PDEU, ki se nanaša na svobodo ustanavljanja.

Komisija meni, da zahteva iz odstavka 2, del A, edinega člena ministrske uredbe št. 109088/12.12.2011, ki določa, da mora biti v dokazilu o izobraževanju za mediatorje navedena metoda poučevanja, število udeležencev, število kvalifikacij učiteljev, izpitni postopek in ocenjevanje kandidatov ter način, na katerega se zagotavlja objektivnost tega postopka, presega tisto, kar je mogoče zahtevati pri ocenjevanju ravni znanja in poklicnih kvalifikacij, za katere se domneva, da jih ima imetnik, in ne omogoča pravilne presoje vprašanja, ali se izobraževanje zadevne osebe nanaša na predmete, ki so bistveno drugačni od tistih, ki so zajeti s kvalifikacijo, ki se zahteva v Grčiji. Iz teh razlogov je zgoraj navedena določba v nasprotju s členi 13, 14 in 50 ter s Prilogo VII k Direktivi 2005/36/ES.

Poleg tega odstavek 5, del A, zgoraj navedene ministrske uredbe popolnoma kvalificiranim tujim mediatorjem nalaga, da dokažejo, da imajo dodatne izkušnje, in sicer sodelovanje v vsaj treh postopkih mediacije, preden se njihove kvalifikacije priznajo v Grčiji, medtem ko ta zahteva ne velja za mediatorje, ki so poklicno izobraževanje zaključili v Grčiji. Zato je zgoraj navedena določba v nasprotju s členom 13 Direktive 2005/36/ES, ki določa, da mora pristojni organ države članice gostiteljice prosilcem, ki so prejeli potrdilo v drugi državi članici, omogočiti dostop do poklica pod enakimi pogoji, kot veljajo za njene državljane, in z navedeno določbo je kršeno načelo prepovedi diskriminacije, kot je določeno v členu 49 PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL 2005, L 255, str. 22).

Pritožba, ki jo je MS vložila 5. januarja 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 31. maja 2017 v zadevi T-17/16, MS/Komisija

(Zadeva C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: MS (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

- Razveljavi nas se sklep Splošnega sodišča z dne 31. maja 2017 v zadevi T-17/16;
- posledično naj se zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da odloči o utemeljenosti pri njem vložene prvostopenjske tožbe, ali – če bi Sodišče menilo, da stanje postopka dovoljuje odločitev – ugoti prvostopenjskim predlogom tožeče stranke in zato
- ugotovi naj se nepogodbena odgovornost Komisije na podlagi členov 268 in 340, drugi pododstavek PDEU;
- odredi naj se predložitev dokumentov, ki jih je Komisija označila kot tajne in ki so nujna podpora sklepu o izključitvi;
- naloži naj se plačilo moralne škode, ki izhaja iz protipravnega ravnanja Komisije in ki je *ex aequo et bono* ocenjena na 20 000 EUR;
- Komisiji naj se naloži, da objavi opravičilo tožeči stranki ter jo ponovno vključi v Team Europe, in